

De Nieuwe Tydinghe

PB-PP1B-17496
BELGIE(N)-BELGIQUE

Editie 2018/04 - Driemaandelijks magazine van de
Vlaamse Journalisten Vereniging

Derde VJV-café 8 december 2018, Oostende

Afgiftekantoor: Gent X

Oktober-november-december 2018

Voorwoord

VJV in beweging!

De trein die met onze VJV-café's in beweging gezet werd, lijkt steeds sneller te rollen. De initiatieven die onze leden ons aangereikt hebben werden met succes in de praktijk uitgevoerd.

Er is de actie 'Leden maken Leden', waardoor we al verschillende nieuwe leden mochten verwelkomen - en kadobonnen mochten schenken aan de leden die zich hiervoor ingezet hadden. Er zijn de VJV-infosessies naar eindejaarstudenten toe, waarbij wij hen concrete tips geven over hun toekomst, en hen vertellen over onze vereniging en wat wij voor de beginnende freelancers kunnen betekenen. En bij ons eindejaarsevenement strekten wij onze hand uit naar collega-journalisten uit de regio, die nog geen lid zijn van onze vereniging, om het evenement bij te wonen.

Op elk van deze initiatieven kunnen we tevreden terugkijken, want de respons was echt positief. Het zijn acties die de reputatie van onze vereniging steeds luider laat klinken, in verschillende middens. Wat al onze leden ten goede komt. Mogen wij op jouw hulp rekenen om deze initiatieven ook in jouw regio verder te verspreiden?

Het succes van ons 3e VJV-café was in elk geval een prachtige bekroning van een vruchtbaar jaar. Wij wensen al onze leden een prachtig en creatief 2019!

Kristin Spiessens

Ronny Van Cutsem

Co-voorzitters Raad van Bestuur

Inhoud

Foto's: Bernard De Cock - Didier Verbaere | Cartoons: Bob Vincke

VJV-info

VJV-winterevent: een heerlijk dagje Oostende!.....	3
Leden maken leden: een succes.....	5
De luchthaven Oostende-Brugge: enkele feiten op een rij.....	6
VJV-infosessie in Antwerpen	7
Nieuwe leden	8

Informatie & tips

Internetarchieven: Wayback Machine	8
--	---

Jong talent

Ik versus de wereld.....	11
--------------------------	----

Van onze leden

MEM, een museum dat elke volwassene interesseert	9
Museum Snijders & Rockoxhuis, verrassend in hartje Antwerpen.....	14

colofon

Verantwoordelijke uitgevers:

Ronny Van Cutsem - Kristin Spiessens
Pelikaanstraat 94 bus 8, B-2018 Antwerpen

Vormgeving:

Patrick Proost/Publicom

Eindredactie:

Hilde Van Gool

Cartoons, foto's, artikels: zie bronvermeldingen.
Elke inzender draagt de volle verantwoordelijkheid voor zijn/haar bijdrage.

*

Gehele of gedeeltelijke overname van stukken hieruit kan enkel mits voorafgaande en schriftelijke goedkeuring en met volledige bronvermelding.

*

Niet-ondertekende artikels vallen onder de verantwoordelijkheid van de verantwoordelijke uitgever.

Wettelijk Depot: BD 54.662
Post Erkenningsnummer: P 509477
Jaargang 2018 NR. 4
Oktober-november-december 2018
Driemaandelijks Uitgave

Redactie:

Bestuursraad VJV
Pelikaanstraat 94 bus 8
B-2018 Antwerpen

Website:

www.vjv.vlaanderen

Mailadres:

info@vjv.vlaanderen

Sociale media:

Telefoon:

0485 56 31 36

Ook niet-VJV leden kunnen zich abonneren op De Nieuwe Tydinghe. Een abonnement kost 14,50 euro (*) voor een volledige jaargang van vier nummers. Abonneren kan via overschrijving op rekening: IBAN BE30 4758 2050 3111. - BIC KREDBEBB. Met vermelding "Jaarabonnement DNT". Zonder opzegging voor de verschijning van het vierde nummer worden abonnementen automatisch met een jaar verlengd.

(*) verzending naar een adres in België

VJV-winterevenement: een heerlijk dagje Oostende!

Oostende, de koningin der badsteden. Dankzij het organisatietalent van onze voormalige voorzitter Walter Van den Branden werd een perfecte locatie uitgekozen voor ons winterevenement en 3e VJV-café. Een korte impressie van een geslaagde dag.

Warm onthaal in restaurant Runway 26=08

Ondanks het feit dat voor vele leden Oostende niet meteen bij de deur ligt, en het evenement al om 9u zou beginnen, waren onze 61 leden en partners allemaal tijdig aanwezig. De koffie en versnaperingen die op hen wachtten waren erg welkom, want velen hadden een lange reis achter de rug met openbaar vervoer of auto.

Voor dit evenement hadden wij ook collega-journalisten uit de regio West-Vlaanderen uitgenodigd, om kennis te maken met onze vereniging. Een uitnodiging die door vele journalisten op positieve reacties onthaald werd, en ertoe geleid heeft dat twee nieuwe leden zich aangemeld hebben. Een initiatief om in andere provincies te herhalen dus.

Na zich opgewarmd te hebben -er stond die dag een stevige, frisse wind- vertrokken de partners rond 9u30 voor een exclusief bezoek achter de schermen bij het Vogelopvangcentrum, dat vlakbij het restaurant gelegen is.

Vogelopvangcentrum Oostende: prachtig werk van vrijwilligers

Gusta Mertens was alvast laaiend enthousiast over dit bezoek: *"Fantastisch! Buitengewoon! Nooit gedacht! Dit waren zowat de eerste reacties na onze professioneel geadviseerde rondleiding. We hebben in zowat alle vertrekken die uitkomen op één centrale gang, een kijkje mogen nemen. Alles, maar dan ook werkelijk alles wordt iedere dag gereinigd en ontsmet waar nodig. Het ganse centrum draait op een ploeg vrijwilligers die zich vanuit alle hoeken van de wereld aanbieden, evenals stagiairs in opleiding voor het beroep van dierenarts.*

Vandaar het algemeen gebruik van de Engelse taal in dit centrum. We zagen een op en top verzorgde keuken waar een vogel met een slikprobleem gevoederd werd met een flexibel slangetje dat tot diep in de slokdarm gestoken werd. In een ander vertrek stonden diepvriezers en koelkasten waar voedsel (o.a. babymuisjes e.d.) bewaard werd. Indrukwekkend was ook een kist waarin de kadavers van vogels lagen die gebruikt werden voor verder onderzoek aan de unief Gent. En uiteraard ook een rits geëuthanaseerde diertjes in plastic zakjes, klaar voor het vilbeluik.

" In het Opvangcentrum voor vogels en wilde dieren Oostende kan je terecht met alle gekwetste, met olie besmeurde of zieke vogels en andere wilde dieren. Ons doel is hulp te bieden aan deze dieren en ze terug de vrijheid schenken. "

Zeer interessant om mee te maken was de verzorging van een gewonde ooievaar door de dierenarts. Een stuk van de vleugel was afgebroken. Achteraf wordt deze 'gelukzak' naar Bellewaerde gebracht waar hij een nest op de grond zal krijgen. We hebben ook zeer interessante filmpjes gezien over de vrijlating van de diertjes, want er worden niet alleen vogels, maar alle soorten wilde dieren zoals vossen, egeltjes, vleermuizen e.d. binnengebracht.

Tot slot nog een heel belangrijk weetje: indien je ooit te maken krijgt met een gekwetste vogel: gooi er een handdoek overheen, dan wordt het dier onmiddellijk 'vleugellam' gemaakt en kun je het zeer gemakkelijk vangen.

Bedankt nogmaals aan onze intrinsiek gemotiveerde gids."

VERVOLG OP PAGINA 4

Het winterevent begint met koffie en versnaperingen (links) en Harry Van Hest brengt verslag uit van de VJV-infosessie.

Tijdens het VJV-café wordt productief vergaderd (links) en de cadeaubonnen vanuit de ledenactie worden symbolisch uitgereikt.

3e VJV café: een succes

Onze leden waren inmiddels naar de vergaderzaal getrokken op de 1e verdieping, waar co-voorzitter Ronny Van Cutsem hen verwelkomde en het programma overliep. Hij verontschuldigde ook mede-co-voorzitter Kristin Spiessens die niet aanwezig kon zijn wegens professionele verplichtingen, penningmeester Ronald Libin en bestuurslid Jacques Allard, die beiden ziek waren.

Dan was het de beurt aan professioneel spreker Harry Van Hest (<https://gast-spreker-harry.be>) die hen in een verkorte versie vertelde welke informatie hij aan de studenten meegeeft tijdens de VJV-infosessie. En zoals gewoonlijk kon Harry zijn publiek boeien - en aan het lachen krijgen! Een verslag van de eerste VJV-infosessie, waaraan ook VJV-lid Mike Hermans meewerkt, vindt u verder in dit nummer.

In het daaropvolgende VJV-café bleek eens te meer dat dit een erg productieve manier van vergaderen is. Doordat de

groepjes bij dit concept onderling telkens van samenstelling veranderen, maken onze leden ook gemakkelijker kennis met elkaar en wisselen zij ervaringen uit.

De vragen die behandeld werden, en de verslagen die de moderators ervan daarna voorstelden, vind je in een artikel verder in dit nummer. Het geheel werd afgesloten met de symbolische uitreiking van de kadobonnen van 15 euro, die verschillende leden verdiend hadden door het aanbrengen van een nieuw lid

Een mystery-guest!

Alhoewel we tijdens het VJV-café rijkelijk voorzien waren van water en cake, was het nu toch tijd geworden voor iets sterkers - en daaraan was gedacht: tijdens de netwerkreceptie werd een heerlijk glaasje cava aangeboden. En dan kregen we onverwacht bezoek: Bart Tommelein, voormalig minister van Energie en kersvers burgemeester van Oostende. Namens onze vereniging werd hem een kleinood aangeboden - zilveren manchetknopen met het logo van de Stad Oostende (ver-

vaardigd door Walter Van den Branden) - die hij glunderend aanvaardde.

Na de groepsfoto (met burgemeester!) was het tijd om al die grommelende magen tot bedaren te brengen. In de VIP-ruimte van het restaurant werden onze leden en partners vergast op een heerlijke maaltijd, met uiterst vriendelijke bediening.

Als verrassing hadden gulle sponsors ook nog enkele geschenken, die onder de aanwezige leden verloot werden. Alle aanwezigen ontvingen ook een 'goodie bag' - met dank aan Sonar Media en de Stad Oostende!

En uiteraard ook onze dank aan dhr. De Bruycker en alle medewerkers van Restaurant Runway 26-08 voor deze perfecte organisatie!

Exclusief Airside bezoek

En dan was het tijd voor het exclusief bezoek aan de luchthaven. Wegens de verhoogde staat van veiligheid die nog altijd

Onverwacht bezoek van Bart Tommelein tijdens de netwerkreceptie (links) en overhandigen van de 'goodie bags'.

Groepsfoto met kersvers burgemeester Bart Tommelein en exclusief bezoek aan de luchthaven (onder).

in ons land geldt, moesten er eerst heel wat veiligheidsprocedures doorlopen worden, wat toch wel wat tijd in beslag nam. Maar wat onze leden daarna konden beleven, maakte dit ruimschoots goed: na een rondrit over de tarmac met een bus, kregen zij een indrukwekkende demonstratie van de brandweer. Zij mochten zelfs plaatsnemen in een reusachtige ‘crash tender’ (bluswagen), waarmee zij rondjes reden rond de vliegtuigen!

Elders in dit nummer vind je wat cijfers en gegevens over de luchthaven van Oostende.

Een productieve, interessante, lekkere en vooral prachtige dag - want als je de foto's goed bekijkt zal je zien dat de zon ook van de partij was, en dat we zelfs buiten aan het aperitieven waren! Op naar

ons volgende evenement - waar jij hopelijk ook bij zal zijn!

O, en nog even dit: Walter heeft een petitie opgestart die ijvert voor objectieve

informatie over de luchthaven Oostende Brugge. Meer informatie vind je op www.replo.be waar je de petitie ook kan tekenen.

Leden maken leden: een succes

Hoe hebben onze leden gereageerd op ons nieuwe project om nieuwe leden te werven - en daar een beloning voor te krijgen? Even een update...

Wij hadden het onlangs aangekondigd: breng je een nieuw lid aan, en de aanvraag tot erkenning als journalist - lid van onze Vereniging wordt door de Erkenningscommissie bevestigd, dan word je beloond voor deze doorverwijzing.

Een actie die meteen succes had. Verschillende leden hebben de gegevens van een kandidaat-lid aan ons gemeld, en na contactname met deze kandidaat heeft die zijn/haar dossier ingediend. En vermits het telkenmale ijersterke dossiers waren, werden zij goedgekeurd.

Tijdens ons winterevenement konden wij dan ook aan verschillende leden de beloofde kadobon van 15 euro overhandigen.

Ken jij ook iemand die actief met journalistiek bezig is, en die geïnteresseerd zou kunnen zijn in het VJV-lidmaatschap? Meld hem/haar aan via ons online formulier: <https://vjv.vlaanderen/leden-maken-leden/>

Belangrijk: dien je claim in! Wanneer een kandidaat-lid het aanvraagformulier invult voor erkenning, wordt er ook gevraagd naar twee VJV-leden die het lidmaatschap eventueel kunnen steunen. Dit kan tot verwarring leiden. Het principe “leden maken leden” werkt enkel via de online claim die je maakt via het formulier, of wanneer je op voorhand via een mail aan info@vjv.vlaanderen het nieuwe lid “claimt”.

De luchthaven van Oostende-Brugge: enkele feiten op een rij

Walter Van den Branden maakte naar aanleiding van het bezoek van de Vlaamse Journalisten Vereniging aan de Internationale Luchthaven Oostende-Brugge op zaterdag 8 december 2018 een samenvatting van de rondleiding

Indeling luchthaven

- Land- en luchtzijde (landside & airside)
- 1 landingsbaan (3200 meter lang en 60 m breed)
- 3 zones voor voorbereiding vliegtuigen (apron1, 2 en 3) + Noordzee Helikopters
- Centraal luchthavengebouw (aan Apron 2): inkomhal, check-in, douane- en veiligheidscontrole, 2 transitzalen (Shengen en extra-Shengen) met Horizon-cafeteria en shops, Bel Air restaurant, luchtvaartmaatschappijen, REPLO (belangenvereniging van de Luchthaven) aankomsthal en transportband voor bagage, kantoren, politie, security (personen en goederen)
- 3 grote parkings
- Brandstoftanks (bevoorrading van vliegtuigen met kamion-citernen)
- Loodsen en gebouwen voor luchthaven-gebonden activiteiten (o.m. afhandeling bagage, stockage en behandeling van vracht, brandweer, loodsens voor vliegtuigen...)
- Verkeerstoren (Belgocontrol)
- Aan de kant van Stene (Torhoutsesteenweg) bevindt zich Apron 1 die in de toekomst uitsluitend zal gebruikt worden voor cargo
- Langs de Nieuwpoortsesteenweg ligt Apron 3 die momenteel volledig uitgerust wordt voor General Aviation (kleine vliegerij) + luchtvaartopleidingen (VLOC - VIVES - Noordzee Vliegclub) & Restaurant Runway 26=08

Gebruik luchthaven

- Passagiers (lijn & chartervluchten): toenemende activiteit - +/- 425.000 passagiers voor 2018 - Vaste maatschappij is TUI
- Vracht (cargo): Egyptair & Kalita
- General Aviation (kleinere toestellen voor bedrijfsvluchten, (sport-)vliegerij en VIP)
- Helikopters
- In de toekomst: drone-port

Algemeen

- Zelfs de grootste vliegtuigen kunnen landen en opstijgen in Oostende
- Verplaatsing van transitzalen naar vliegtuig gebeurt in Oostende per bus of te voet (charme van kleinschaligheid!)
- Momenteel verhoogde veiligheidscontrole (fase 3 terreurdreiging)
- Voor vertrek wordt het vliegtuig omwille van de beperkte zichtbaarheid door piloot vanuit de cockpit naar de startbaan gesleept (pushback)
- Verschil tussen vracht- en passagiersvliegtuig: raampjes - laaddeur (meestal in het midden - soms ook via staart of snuit)
- Lading d.m.v. speciale rolpaletten en -containers - roller wheels. Via Oostende vervoer van dieren - gekoelde vracht - kuikentjes - bloemen - vis - groenten ... (systeem van kou-

de-ketting met koelruimten op de luchthaven - kwaliteits- en veiligheidscontrole / dierenarts - voordeel via luchtvervoer: snelheid en efficiëntie)

- Voorbeelden: een Boeing met 60 ton vracht weegt ongeveer 110 ton
- Een Antonov-vliegtuig kan tot 105 ton vracht vervoeren

Controletoren

- Wordt uitgevoerd door Belgocontrol (= onafhankelijk organisme)
- Ieder binnenkomend of vertrekkend vliegtuig wordt gevolgd via radar
- Controle vanuit de verkeerstoren: straal van 8 km
- De communicatie tussen bv. de verkeerstoren en het vliegtuig geschiedt internationaal in het Engels.
- Ieder vliegtuig heeft identificatiecode (cfr. nummerplaat auto - dat zijn de roepletters voor de radio) - voor België = OO gevolgd door nationale registratiecode
- Specifiek voor luchthaven Oostende: indien mogelijk opstijgen richting Middelkerke - full speed - hoogte winnen boven de zee.

Brandweer

- 24 op 24 en 7 op 7 paraat 'Safety First'
- Altijd 6 à 7 man van dienst
- Oostende heeft het hoogste veiligheidscijfer van alle Belgische luchthavens
- Sommige toestellen maken een tussenlanding om te tanken - brandweer bij iedere tankbeurt standby. In principe wordt er nooit volgetankt maar enkel wat nodig is om de vlucht te kunnen uitvoeren (+ reserve).
- OST beschikt over 3 oudere en één splinternieuwe 'crash tenders'
- Altijd 12.500 liter water beschikbaar in bluswagens / ook grote voorraad schuim (1.500 liter)
- Bij calamiteit binnen 2 minuten ter plaatse en binnen de 3 minuten aan het spuiten
- Houden ook de baan zuiver (rubber verwijderen) en ijsvrij (ook de vliegtuigen) in de winter
- Hebben alles ter beschikking: hydraulische schaar - sproeiers - slijpschijven - kettingzagen - poederblussers - schuimtapijt voor hittedekking bij noodlanding...
- De luchthaven beschikt ook over een BCU (Bird Control Unit) om vogels te verdrijven: met geluid van vogels - klappers... maar soms ook schieten met scherp

Aviapartner

- Verzorgt de afhandeling bij laden en lossen
- Beschikt over loodsens voor overslag (vervoersklaar maken)
- Heeft grote diepvriescellen - frigo's - weegbruggen - beveiligde hoek voor gevaarlijke producten
- Metalen paletten - containers - kratten
- Loskades voor aan- en afvoer

Was jij ook onder de indruk van het bezoek? Steun dan de petitie REPLO-petitie die ijvert voor objectieve informatie over de luchthaven op www.replo.be.

VJV-infosessie in Antwerpen: VJV informeert de studenten

De Vlaamse Journalisten Vereniging is opgericht voor alle freelancers, of ze schrijven, tekenen, fotograferen of wat dan ook journalistiek doen. Het begint hoe langer hoe meer door te dringen dat de uitstekende organisatie die we zijn, nauwelijks bekend is bij het brede publiek, laat staan bij jongeren.

Studenten informeren, dat is de sleutel, zo vertelde student Maxime Simon ons bij het vorige VJV-café. Daarom werkten wij een info-pakket uit, waarin wij de studenten journalistiek méér vertellen over wat hen te wachten staat nadat zij afgestudeerd zijn. Dit doen we samen met partners uit de privésector, die elk een ander deel van het beroepsleven belichten. Een win-win voor iedereen: de privé-partners krijgen, net als wij, de kans om zichzelf voor te stellen en hun diensten aan te bieden, en de studenten krijgen duidelijke, praktische info.

Dit pakket werd aan verschillende opleidingen journalistiek aangeboden, en we ontvingen meteen drie enthousiaste reacties. De eerste sessie had inmiddels plaats: op vraag van professor Jacky Stijven, docent in de masteropleiding journalistiek aan de Faculteit Sociale Wetenschappen (KULeuven) aan Campus Sint-Andries in Antwerpen, ging ons team op woensdag 14 november aan de slag.

Het leslokaal was goed gevuld met een dertigtal studenten. Professor Stijven gaf een inleiding en dan was het woord aan Harry van Hest, die op zijn visitekaartje heeft staan: "als een leerrijke lezing ook boeiend en plezierig mag zijn!"

En dat maakte hij helemaal waar! Zijn presentatie was leerrijk, boeiend én plezierig.

Via een powerpoint maakte hij duidelijk welke voordelen VJV aan de freelancer kan bieden. Hij benadrukte dat je met je VJV-lidkaart een plaats op de eerste rij verdient. De kaart dwingt respect af, die je met een mondelinge introductie niet zou krijgen. De kaart opent deuren en kan kosten verminderend werken.

Met cijfers toonde Harry aan wat de mogelijke verloning is als journalist, welke opties ze hebben (in loondienst of als zelfstandige), wat de voor- en nadelen zijn van elk statuut, en vooral: hoe je als zelfstandige zelf een medium kunt uitbouwen.

Dennis d'Haenens van sociaal secretariaat Securex belichtte de stappen die je moet zetten om al zelfstandige aan de slag te gaan. Veel belangstelling was er voor het statuut van student-zelfstandige, dat erg voordelig is op gebied van sociale bijdragen.

Tom De Bast van hostingbedrijf Combell legde uit hoe belangrijk het is om je eigen domeinnaam te hebben, en wat de verschillende mogelijkheden zijn om een

website uit te bouwen.

Tot slot legde VJV-lid Mike Hermans, alias cartoonist Maaik, uit hoe hij zijn carrière uitgebouwd had. Een interessante les die je uit zijn betoog kon trekken, was dat je veelzijdig moet zijn, en nooit op één paard moet wedden: inkomsten kan je op vele manieren halen.

Professor Jacky Stijven sloot de bijeenkomst af. De studenten stelden enkele vragen, namen de foldertjes mee. Het info-team hield een korte nabespreking met als conclusie dat de eerste info-namiddag geslaagd was!

Er moeten er nog veel meer volgen! Ken jij een opleiding journalistiek of fotografie waar deze infosessie ook van pas kan komen? Laat het ons weten, zodat wij ons pakket kunnen aanbieden.

Met dank aan onze partners Securex en Combell, en onze VJV-leden:

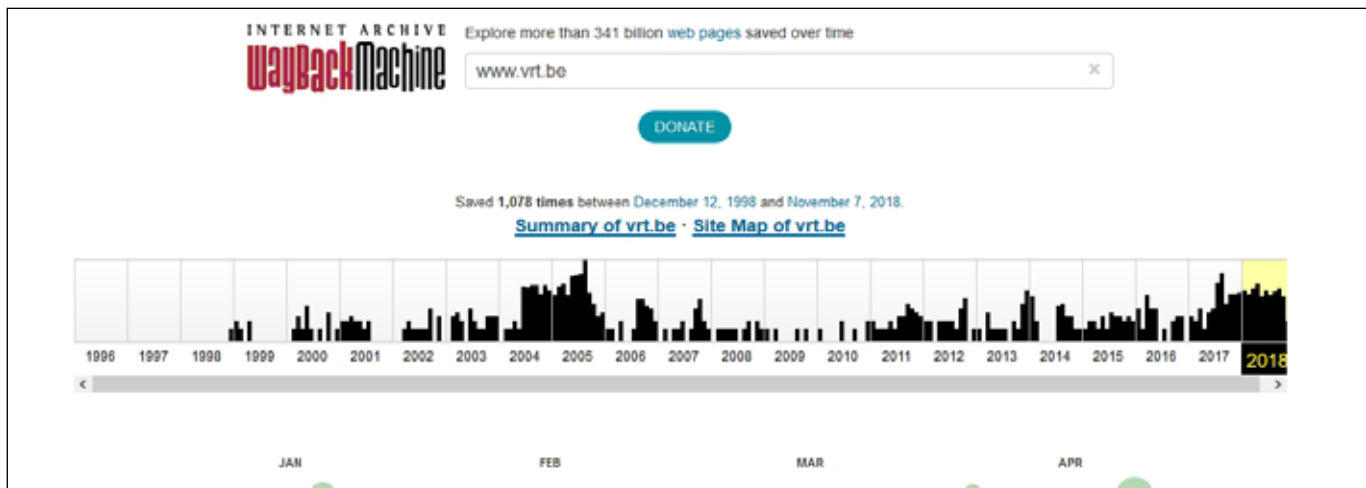
- Cartoonist Maaik: www.braindogbe.com – www.trumantrash.com
- Gastspreker Harry: www.gastspreeker-harry.be

Alles onder één dak voor u als ondernemer

Uw succes als ondernemer is onze zorg

securex

Internetarchieven: Wayback Machine

Als journalist is het belangrijk dat je kan betrouwen op archieven. En op het internet zijn er twee belangrijke spelers die trachten een internetarchief uit te bouwen: Wikipedia en Archive.org. Maar ook daar dagen problemen op...

Meer dan 9 miljoen gebroken links op Wikipedia "gered"

Het gebeurt overal: in een artikel verwijst je naar een website, maar die houdt op te bestaan. Of je verwijst naar een artikel op een andere website, en dat artikel verdwijnt - of de site wordt herstructureerd en het artikel bestaat nog wel, maar de link ernaar is niet meer geldig.

Een euvel dat het archief van het internet dreigt te ondermijnen. Ook bij sites zoals Wikipedia, de encyclopedie van het internet, waar naar geschiedkundig belangrijke artikelen verwezen wordt.

Daarom is dit een heel positief bericht: Wikipedia zal samenwerken met Internet Archive. Dat is een organisatie die een archief tracht te creëren van alle mogelijke content. Van audio, zoals oude radioprogramma's - historische uitzendingen en hoorspelen die toen uitgezonden werden. Van films en documentaires. Maar ook van content op het internet.

Daarvoor heeft het de WayBack Machine bedacht, waar momentopnames te vin-

den zijn van websites, doorheen de jaren. Tik je de naam van een website in deze machine in, dan zal je een historische terugblik kunnen zien van de content in de voorbije jaren.

Concreet zal de samenwerking tussen Internet Archive en Wikipedia ervoor zorgen dat gebroken links automatisch gaan doorverwijzen naar links van die pagina op de Wayback Machine. Al meer dan 5 jaar werkt Internet Archive eraan om zo goed als elke link, waarnaar verwezen wordt op 300 Wikipedia sites, te archiveren, wanneer die aan de artikelen toegevoegd worden of gewijzigd worden. En dat betekent 200 miljoen URL's per week.

Het een en ander is enkel mogelijk door het inzetten van een software robot. Hierdoor werden al bijna 6 miljoen externe referenties "gered", die anders enkel naar een 404 pagina verwezen hadden. Naast die robot hebben de medewerkers van Wikipedia zelf meer dan 3 miljoen links laten doorverwijzen naar de Wayback Machine of andere diensten waar webarchieven aangeboden worden.

Een applaus is hier wel op zijn plaats!

Hoe werken met WayBack Machine?

Ga naar de website <https://archive.org/web>, en tik de naam in van een bepaalde website. Je krijgt nu een afbeelding waarin de tijdstippen vermeld werden waarop de website gearchiveerd werd. Klik een van die datums aan, en bekijk de website.

Nieuwe leden

De Vlaamse Journalisten Vereniging mocht in de voorbije maanden de volgende nieuwe leden verwelkomen:

- **Hubert WAUTERS** uit Grimbergen, reporter voor Grimbergen Leeft
- **Ivo SCHUERMANS** uit Neeroeteren, uitgever van InVlaanderen
- **Ronald FISSETTE** uit Lanaken, fotograaf bij jaarboek gemeente Lanaken
- **Joseph BAMS** uit Heusden-Zolder, fotograaf bij offroadbiking.be
- **Jan CALLANT** uit Sint-Amandsberg, hoofdredacteur van CxO uitgaven
- **Robert GOEDGEZELSCHAP** uit Dendermonde, fotograaf bij offroadbiking.be
- **Sylvain LIEKENS** uit Broechem, reporter bij Gazet van Antwerpen
- **Joppe NUYTS** uit Brasschaat, reporter bij Stampmedia
- **Mats VAN HOUWENHUYSSE** uit Zoersel, reporter bij Stampmedia
- **Jonathan HENDRICKX** uit Turnhout, reporter bij Stampmedia
- **Lieven MIGUEL-KANDOLO** uit Vilvoorde, reporter bij Stampmedia
- **Dirk JANSSENS** uit Deurne, reporter bij Frontview
- **Karel LESY** uit Merchtem, reporter voor Klakson
- **Machteld MOIJSON** uit Lochristi, reporter voor Lochristenaar.com
- **Mark MAES** uit Oostduinkerke, reporter voor Het Nieuwsblad
- **Jesse OYEN** uit Leuven, reporter voor RobTV

MEM, een museum dat elke volwassene interesseert

Brussel heeft opmerkelijke musea, maar het museum dat ik u nu wil voorstellen, kent u waarschijnlijk niet: het MEM.

Het zit verstopt in een mooi huis in de Zavel. Wat we daar vinden zijn voorstellingen van een activiteit die elke mens vanaf een zekere leeftijd interessant vindt, maar zelden te zien krijgt: erotische kunst.

Dr. Guy Martens brengt al 40 jaar lang zijn vrije tijd door met het verzamelen van mooie erotische objecten van overal ter wereld. Sommige zijn expliciete uitbeeldingen van mannen en vrouwen in de greep van lust en hartstocht. Ze laten weinig ruimte aan fantasie. Pornografisch? Zeker, maar ook dikwijls echt kunstzinnig.

Taboe

Seksuele voortplanting is een beladen onderwerp dat in de meeste culturen weg gemoffeld wordt. We zijn gewoon dat in Amerikaanse films de mensen elkaar met tientallen tegelijk overhoop knallen, maar als ze oprecht plezier beleven aan elkaar en aan zichzelf, dan – ho maar! – grijpt de censuur in en liggen de lakens toevallig gedrapeerd over die onderdelen van de menselijke anatomie die in dit museum tentoongesteld worden.

Dwalend door dit museum dringt het ten volle door dat het afbeelden van “de daad” al eeuwen in de taboesfeer zit en dat is eigenaardig. Het gaat tenslotte wel degelijk over de zin van het bestaan (Darwiniaans geïnterpreteerd) en dus heeft voortplanting en vruchtbaarheid de mensen vóór en na onze tijdrekening geïnteresseerd.

Mythologie

Goden, behalve die van de drie godsdiensten van het Boek, waren van oudsher erg bedreven op dit vlak en dus zijn vele voorstellingen scènes uit de mythologie. Het museum heet dan ook: Museum of Erotics and Mythology, het MEM. Toevallig betekent “mem” in het Neder-

lands “elk van de borsten van een zogende vrouw” en dus lijkt het een toepasselijke naam. In het Frans vind ik die dubbelzinnige betekenis niet terug - Dr Martens is Franstalig – dus is het eerder toeval.

De christelijke mythologie is opvallend discreet over de handelingen die mensen stellen om kinderen voort te brengen. Dr Martens heeft toch een afbeelding kunnen vinden van Adam en Eva die door een engel letterlijk het paradijs uitgestampt worden terwijl ze “het aan het doen zijn”. De slang ligt tevreden op de grond te kronkelen.

Fallussymbol

Adam is al even fors geschapen als bv. Priapus, een Romeins beeldje uit de eerste eeuw v.C. of als die man van het pré-Columbiaanse beeldje uit 150 na onze tijdrekening.

Meestal trouwens zijn de mannelijke attributen buiten proportie. Er zijn ivoren deurklinken (!) in penisvorm te zien van 17cm lang uit ca,1900.

Merkwaardig zijn ook de pijpenkoppen voorzien van verschillende standjes en een wandelstok waarvan de ronde kop de fraaie billen van een vrouw én haar voorkant laat zien.

Fallussen en de symbolen ervoor in de kunst kunnen ons vertrouwd zijn, vrouwelijke onderdelen zijn in dit museum ook prominent aanwezig, soms in een allegorische voorstelling gevat. Uit Ja-

pan komt bv. een ivoren cacaoboorn met daarin een schede uitgesneden. Aan de buitenkant zien we insecten in parelmoer. Het is even wennen voor iedereen met een “goede opvoeding”, maar het is ontegenzeggelijk mooi én duur.

Rariteiten

Er is een beeldje van een sater met een nimf die u beiden van plaats kunt veranderen.

Félicien Rops is aanwezig met vier afbeeldingen. Er zijn porseleinen borden die - vanwege hun beschildering - niet op het familiediner thuis horen.

Schijnheiligheid wordt aan de kaak gesteld door de handelende persoon een pastoorshoed op te zetten. Een Anglicaanse pastoor, koster en meid kunnen een triootje vormen.

China en Japan zijn op erotisch gebied bijna toonaangevend, ik bedoel natuurlijk wat betreft de afbeelding ervan op erg mooie schilderwerken op zijde.

In de kleine catalogus staan 2 afbeeldingen van mensen die de liefde bedrijven terwijl een aantal toeschouwers mee geniet. De tekst luidt: Art Qadjar, Perse, XIXeme siècle.

Perzisch?! In 1935 werd Perzië omgedoopt in Iran en is er één en ander veranderd, maar deze taferelen zijn tijdig buiten gesmokkeld, blijkbaar. Dr. Martens

VERVOLG OP PAGINA 10

berichtte me op 25 november in een mail dat de Qadjar van 1920 dateert en dat Iran dus al Iran was.

Ik wil besluiten met de volgende goede raad: laat de kleine kinderen en uw preutsheid thuis en breng een bezoek aan dit merkwaardige museum!

MEM
Sint- Annastraat 32, 1000 Brussel

Dinsdag en woensdag gesloten

Bezoek www.m-e-m.be
voor de openingsuren.

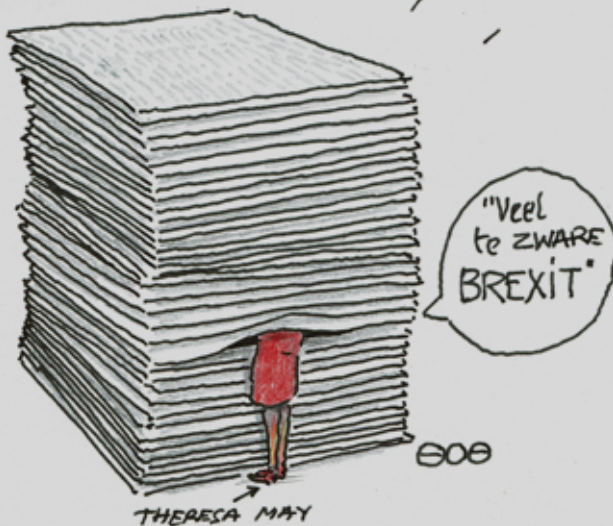
Aan het leuke, kleine catalogusje is nog werk. De beschrijving van de kunstwerken is eentalig Frans. De inleiding is in

drie talen. In de Franse tekst lees ik dat "le docteur Martens est né à Hasselt". In de Nederlandse tekst is hij geboren in de Limburg en in de Engelse tekst is hij in "Antwerp" geboren. In de drie talen gebeurde dat in 1945 :-). Boven de Franse inleidende tekst staat de Franse driekleur, boven de Nederlandse die van Nederland en enkel de Engelse heeft de juiste kleuren.

GERDA STERK woont in Antwerpen en is lid van de Vlaamse Journalisten Vereniging sinds 2011. Zij was lerares talen en kunst en momenteel reisleidster. Vanuit haar ervaringen schrijft zij artikels voor verschillende opdrachtgevers.

BREXIT voorwaarden!

DE SINT TOCH OPGEWAARDEERD!

Hoe overleven Vlaamse jongeren met een leefloon?

Ik versus de wereld

De laatste vijf jaar steeg het aantal leefloongerechtigden onder de 25 jaar met een spectaculaire 38 procent. Deze 11.794 jongeren in Vlaanderen kloppen meestal noodgedwongen aan bij het OCMW. Maar wie zijn de jongeren achter de cijfers? Sarah-Kay (24), Mohammed (17), Mahmoud (21), Emma (22) en Jonathan (23) delen hun verhaal.

Sarah-Kay: van luxe naar leefloon

Sarah-Kay Brewitt (24) stond er al op jonge leeftijd alleen voor. Door een moeilijke thuissituatie woont ze sinds haar zestienste alleen. Financieel gesteund door haar vader kon ze de eerste jaren doen wat ze wilde. Maar toen zijn bedrijf failliet ging, moest ze het alleen zien te rooien.

“Mijn moeder had geestelijke problemen en mijn vader was bijna altijd het huis uit voor zijn werk. Financieel kwam ik nooit iets tekort, maar ik was wel vaak alleen. Vanaf mijn 13de stortte mijn vader maandelijks geld op mijn rekening. Ik was als het ware Pipi Langkous, die kon doen wat ze wilde met de schatkist van haar vader.”

“Ik was als het ware Pipi Langkous, die kon doen wat ze wilde met de schatkist van haar vader”

Sarah-Kay Brewitt, foto: Joppe Nuyts.

Mohammed, foto: Joppe Nuyts.

“Ik zat nog in het middelbaar toen we financiële problemen kregen. Ik wilde uiteraard de school afmaken en een leefloon leek daarvoor de enige oplossing. Mijn klasgenoten kenden mijn thuissituatie wel, maar sommigen waren ook jaloers. Op die leeftijd wil je niets liever dan vrijheid. Maar in tegenstelling tot hen, had ik niemand om me te begeleiden en te steunen, terwijl ik dat wel echt nodig had.”

Geen modelstudent

“Ik kon wel altijd terecht bij het CLB en

het OCMW, maar vaak kwam ik daar pas opdagen als er al een groot probleem was. Ik trok me terug. Niet uit schaamte, maar omdat ik niet met de situatie kon omgaan. Ik was geen modelstudent en oversliep me vaak. Uiteindelijk herpakte ik me altijd wel.”

“Ik heb veel geluk gehad met de warme en sterke mensen rond me heen. Financieel kan ik op dit moment niet evenveel terug geven, maar ik heb een goede verstandhouding met mijn vrienden en we helpen elkaar daar waar het wel mogelijk is.”

Mohammed en Mahamud: uitkijken naar vast werk

Mohammed (17) en Mahamud (21) vluchtten allebei uit hun thuisland, op zoek naar een beter leven. In Antwerpen wonen ze samen dankzij een co-housing project van vzw Curant. Met behulp van een leefloon proberen ze nu een diploma te halen en vast werk te vinden.

Te voet naar België

“Ik was vijftien toen ik uit Afghanistan vluchtte,” zegt Mohammed. “Geld voor vervoer was er niet, dus gingen we te voet. In Bulgarije heb ik twee weken in de gevangenis gezeten, omdat ik ille-

gaal in het land verbleef. Toen ik in België aankwam, heb ik een aantal nachten in tuinen van mensen geslapen. Daarna vond ik de weg naar het OCMW. In een LOI (lokaal opvanginitiatief, red.) moest ik bewijzen dat ik alleen kon wonen. Nu, twee jaar later, ben ik met wat geluk in dit project beland.”

“Het liefst zou ik hier niemand tot last zijn, daarom vind ik het moeilijk om hulp te ervaren van het OCMW”

“Ik kom ruim toe met mijn leefloon,” vervolgt hij, “Ik betaal de huur, koop eten en af en toe ga ik shoppen. Natuurlijk zou ik graag eens uit eten gaan of naar cinema, maar ik weet dat ik het geld er niet voor heb. Maar dan denk ik: in Afghanistan deed ik dat ook niet. Daar speelden we altijd buiten en ik heb nooit iets anders gekend. Sparen doe ik niet, dat is te moeilijk (lacht)”.

Huisje, tuintje, boompje

“Ik mis mijn ouders ontzettend hard. Ik heb nog wekelijks contact met hen. Er zijn hier geen volwassenen die me kunnen helpen wanneer ik het emotioneel moeilijk heb. Iedereen is vriendelijk en helpt me zo goed mogelijk, maar dat is niet altijd hetzelfde”.

“Ik studeer voor loodgieter. Voorlopig heb ik een leefloon nodig, maar zodra ik afstudeer kan ik gaan werken. Ik zou hier graag ooit een gezin stichten en alleen gaan wonen. Het liefst wil ik niemand tot last zijn, daarom vind ik het moeilijk om hulp te moeten aanvaarden van het OCMW. Maar momenteel kan het echt niet anders.”

Voetballen is gratis

Mahamud woont intussen al drie jaar in België. “Het OCMW heeft me goed geholpen. Ik ben hier zonder mijn vrouw (Mahamud trouwde op 16-jarige leeftijd in Somalië, red.) of andere familie. Nu wil ik eerst Nederlands leren, en daarna een opleiding starten. Om rond te komen krijg ik een leefloon. Zodra ik een diploma

Emma, foto: Joppe Nuyts.

heb, kan ik werken.”

“De huur van mijn appartement betaal ik altijd eerst. De rest van het geld gaat naar eten, drinken en heel af en toe koop ik kleren. Ik probeer een deel van mijn leefloon op te sturen naar mijn vrouw in Somalië. Van mijn ouders hoor ik niet veel meer. In mijn vrije tijd geef ik niet veel geld uit. Als me verveel, ga ik voetballen. Dat kost niets.”

Emma: tussen twee vuren

Emma (22) stond middenin de vuurlinie tijdens een vechtscheiding. Door aanhoudende ruzies tussen haar ouders, besloot ze om alleen te gaan wonen. Nu woont ze al bijna 2 jaar in Antwerpen.

Co-housing met vriendinnen

“Mijn ouders zijn gescheiden toen ik 8 jaar was. Na hun scheiding bleven ze nog altijd ontzettend veel ruzie maken. Ik woonde bij mijn moeder, maar dat verliep niet echt goed. Mijn ouders gebruikten me om elkaar het leven zuur te maken, en dat wilde ik niet meer. Ik besloot om te vertrekken, zodat er niet meer om mij geruzied kon worden.”

“Als vriendinnen me vertellen over de slechte situatie met hun ouders, probeer ik ze gerust te stellen”

“Van vriendinnen hoorde ik dat ik bij het OCMW terecht kon voor een leefloon. Die stap zetten was niet gemakkelijk. Ik werd er wel goed begeleid: nadat ze naar mijn verhaal geluisterd hadden, hebben ze meteen in mijn omgeving gezocht naar oplossingen. Nu woon ik in een huisje met twee vriendinnen. Ik zie het als co-housing. Alleen gaan zij in het weekend naar huis en ik niet.”

“Ik krijg vaak hulp en daar ben ik zeer dankbaar voor. Zo word ik regelmatig uitgenodigd door vrienden om te komen eten. Af en toe krijg ik ook het voorstel om geld te lenen, maar dat wil ik niet. Ik kan mijn eigen boontjes doppen. Als vrienden me vertellen over de slechte relatie die ze hebben met hun ouders, probeer ik ze gerust te stellen. “Wees blij dat je ouders nog samen zijn en dat je tenminste nog een relatie hebt met hen,” zeg ik dan.

“Het meest stresserende aan het leven met een leefloon, is dat ik goed moet presteren op school. Als ik slechte resultaten heb, wordt mijn leefloon tijdelijk geschorst. De examenperiode is daarom extra belastend: er hangt veel vanaf. Zo-

Jonathan, foto: Joppe Nuyts.

dra ik mijn resultaten heb, moet ik ze binnen de 7 dagen naar het OCMW sturen. Zij oordelen dan of ik mijn leefloon kan behouden.”

Jonathan: nog steeds zuinig

Als modelleerling ging iedereen ervan uit dat Jonathan (24) een goede thuissituatie had. Maar door hevige ruzies met zijn moeder besloot hij om thuis te vertrekken. Nu doctoreert hij aan de VUB.

Escalatie

“Ik had nooit echt een goede band met mijn moeder, maar toen ik een jaar of vijftien was escaleerde het tussen ons. Ik liep zelfs een paar keer van huis weg. We hebben toen contact opgenomen met Bijzondere Jeugdzorg. Daar zeiden ze meteen dat ik recht had op een leefloon. Ook het CAW schoot te hulp en begeleidde me een jaar lang fantastisch.”

“Ik denk nog steeds dat ik met 800 euro moet rondkomen. Dat zit er nog zo ingebakken”

“Op mijn 18e verjaardag ben ik thuis vertrokken. Mijn klasgenoten en leerkrachten stonden toen versteld. Maar voor mij was dat een heel logische stap: ik ben altijd heel zelfstandig geweest. Hoe

vreemd het ook klinkt, school was voor mij een uitlaatklep: ik was blij om er te zijn, omdat ik dan niet alleen was. Het was eigenlijk een perfecte reden om beter mijn best te doen, maar helaas gingen mijn punten er serieus op achteruit zodra ik alleen woonde.” (lacht)

Doseren

“Na heel wat administratieve rompslomp, kreeg ik een leefloon van 800 euro per maand. Het geld werd op een aparte bankrekening gestort, die beheerd werd door de begeleider van het CAW. Daarvan werd mijn huur betaald. Elke week kreeg ik een cheque van 50 euro, waar ik van moest leven. Met die cheque moest ik elke week naar de bank, om hem om te ruilen voor cash. Dat heb ik altijd als zeer vernederend ervaren.”

“Om rond te komen van een leefloon moet je doseren. Ik heb dat moeten le-

ren. Ik klaagde daarnet over die 50 euro leefgeld, maar die hebben me natuurlijk ook wel geholpen. Je hebt letterlijk niet meer dan dat en daar moet je het dan ook mee doen. Ik werk nu al ruim een jaar, en ik doseer nog steeds mijn uitgaven. Mijn vrienden noemen me soms gierig, en dat klopt ook. Ik denk nog steeds dat ik met 800 euro moet rondkomen. Dat zit er nog zo ingebakken.”

Eenzaamheid

Maar alleen wonen heeft niet alleen voordelen voor een 18-jarige. Jonathan was ook vaak eenzaam. “Op m’n 18de verjaardag gaf ik een feestje voor mijn vrienden. Ik was toen nét weg thuis. Toen iedereen vertrokken was, kwam het besef heel hard aan: ik was helemaal alleen. Je moet leren om met jezelf te leven, en dat is niet altijd gemakkelijk. De feestdagen, of de zomervakantie waren dan ook altijd moeilijke periodes.”

“Ik heb me nooit geschaamd voor het feit dat ik een leefloon kreeg. Ik liep er niet mee te koop, maar als het ter sprake kwam, loog ik er ook niet over. Je ziet het uiteindelijk ook niet aan mij, of aan de meeste mensen, dat ze met een leefloon moeten rondkomen. Mensen zijn altijd wel nieuwsgierig naar hoe ik in die situatie terecht ben gekomen. Ook daar schaam ik me niet over. Ik heb er namelijk niet echt voor gekozen.”

Joppe Nuyts, schrijft sinds februari 2018 artikels voor StampMedia. Hij behaalde een Bachelor Toegepaste Taalkunde (Frans-Engels-Nederlands) aan de KU Leuven in Antwerpen. Momenteel volgt hij de Master Journalistiek. Hij is gebeten door sport(journalistiek), maar ook andere domeinen liggen binnen zijn interesseveld. Hij werkt o.a. mee aan het innovatieve nieuwsproject You’ve Got News, schreef wedstrijdverslagen en beheerde de sociale media van KVC Westerlo en KV Mechelen.

Museum Snijders & Rockoxhuis, verrassend in hartje Antwerpen

Nicolaas Rockox had een verzameling van 82 schilderijen

Het Rockoxhuis, 'Den Gulden Rinck', was het voormalig woonhuis, van Nicolaas Rockox (1560-1640), burgemeester van Antwerpen en vriend van Rubens. Nicolaas Rockox was afkomstig uit een welgestelde Antwerpse familie en studeerde rechten aan de universiteiten van Leuven, Parijs en Douai. Naast zijn politieke functies was hij ook gildedeken van de lakenhalle, hoofdman van de Kolveniersgilde en van de Poorterij en zal in 1589 met Adriana Perez huwen. Zij was de dochter van de schatrijke koopman Luis Perez, de zoon van maranen, ingeweken Spaanse joden die zich tot het katholicisme hadden bekeerd. Nicolaas Rockox was zeer gekend als humanist, oudheidkundige, munt- en kunst verzamelaar maar vooral als mecenas. Bij zijn overlijden had hij niet minder dan 82 schilderijen verzameld van de belangrijkste toenmalige hedendaagse kunstenaars: P. P. Rubens, Frans Snijders, Anthony van Dyck, werken van de familie Brueghel, Jacques Jordaens, Maarten de Vos, David Teniers, Jan Wildens, Frans Francken ...

Het huwelijk van de echtelingen Rockox - Perez bleef kinderloos. Bij zijn dood in 1640, zijn echtgenote was reeds in 1619 gestorven, schonk hij gans zijn inboedel aan goede werken. Zijn verzameling schilderijen, munten, boeken en bijzonder waardevolle kunstobjecten werden verkocht ten voordele voor 31 studiebeurzen van arme jongeren. Toen zijn neef en erfgenaam ook kinderloos overleed, werd zelfs Den Gulden Rinck, het vroegere woonhuis van Nicolaas en Adriana, volgens de beslissing van Rockox' testament ten voordele van de armen verkocht.

Abraham Janssens (1567-1632), Eendracht, Liefde en Oprecht-heid, olieverf op paneel, KMSA inv. 5001, Gang - Snijders & Rockoxhuis, foto Ch. Jennis.

Frans Snijders heeft de fijnste vogels geplukt zien worden

Frans Snijders werd in 1579 in Antwerpen geboren als zoon van Jan Snijders en Maria Ghysbrechts. Jan is wijntavernier en baat te samen met zijn echtgenote 'Het geschildert Huis' uit met achteraan de herberg 'De Groote Bruyloft Cameren', een feestzaal waar ondermeer huwelijksfeesten worden ingericht. Jozef De Coo, oud conservator van het museum Mayer van den Bergh over Frans Snijders: "De fijnste vogels heeft hij geplukt zien worden, het verrukelijkste wild heeft hij aan het spit zien hangen." De herberg is door het kunstvolk een graag geziene plaats. Volgens legende was Frans Floris er kind aan huis.

Op veertienjarige ouderdom ging hij 'in de leer' bij Pieter Brueghel II en later bij Hendrick van Balen, die ook de leermeester van Antony Van Dyck zou worden. In 1602 wordt hij vrijmeester in de Sint-Lucas gilde. Hij ontmoet Jan Brueghel I (ook de Fluwelen Brueghel genoemd en broer van Pieter Brueghel II). Jan wordt niet alleen zijn vriend, hij wordt ook Frans' mentor. In het najaar van 1608 reist Frans naar Italië.

Frans Snijders, (1579-1657), Vismarkt in Antwerpen, Snijders&Rockoxhuis Antwerpen inv.77.148, Neerkamer, Kamer, 8 foto Ch. Jennis.

Na een verblijf in Rome zal hij in de winter doorreizen naar Milaan. Het was Jan Brueghel die voor een introductie zal zorgen bij kardinaal Federico Borromeo en vroeg hem een werk van Titiaan te kopiëren. In april 1609 verliet hij Milaan en was begin juli reeds terug in Antwerpen. Vanaf 1610 werkte hij samen met Rubens die hem vroeg om zijn composities met stillevens, dieren en/of fruit te vervolledigen

Zowel zijn verblijf in Italië als de expressieve stijl van Rubens zullen Snijders hebben beïnvloed en maakten van hem de onbetwiste Vlaamse specialist van stillevens, dieren, jacht- en markttaferelen. Op 23 oktober 1611 huwde Frans Snijders met Margriete de Vos, zuster van Cornelis en Paul de Vos, twee voortreffelijke schilders.

Vanaf 1620 kocht het echtpaar Snijders – de Vos De Fortuynne, een patriciërswooning in de Keizerstraat en werd de buur van Vismarkt - Frans Snijders (1579 – 1657) Nicolaas Rockox. Frans Snijders groeide uit tot een kunstenaar met internationale reputatie. Wanneer Snijders overlijdt op 19 augustus 1657 zal hij doorgaan voor een van de meest invloedrijke barokke schilders van jacht- en dieren thema's. Bovendien was hij een gerenommeerd kunstverzamelaar. Zijn bezittingen, hij was kinderloos en zijn echtgenote was reeds in 1647 overleden, zal hij voorname-

Cleyn Salet – Snijders&Rockoxhuis, sfeerbeeld, Kamer 1, foto Ch. Jennis.

lijk nalaten aan zijn zuster, een begijntje in het Antwerpse begijnenhof.

Snijders & Rockoxhuis verrassend museum in hartje Antwerpen

In 1970 verwierf de Kredietbank 'Den Gulden Rinck' en restaureerde het zo getrouw mogelijk op basis van de boedelbeschrijving van Rockox' sterfhuis. De benedenverdieping van het Rockoxhuis werd in 1977 als museum opengesteld voor het publiek. De Fortuynne, het Snijdershuis was reeds eerder toegevoegd aan het

Rockoxhuis maar was door de Kredietbank voorbehouden als opleidingscentrum. In juli 2017 sloot het Rockoxhuis voor renovatie- en uitbreidingswerken met het aansluitend Snijdershuis. Op 24 februari 2018 was het zover. 170 schilderijen van bekende 16de en 17de eeuwse, meestal Vlaamse, meesters werden tentoongesteld in tien zalen tezamen met een groot aantal kunstobjecten, meubels, wonderkasten en muziekinstrumenten. Het maakt van het Rockoxhuis een verrassend museum in hartje Antwerpen: het Snijders&Rockoxhuis

Cleyn Salet – Snijders&Rockoxhuis, sfeerbeeld, Kamer 1, foto Ch. Jennis.

De binnenkomende bezoeker wordt naar het Klein Salet geleid, hier ontving Rockox zijn bezoekers, nu ook zelfs te samen met Albrecht en Isabella, weliswaar onder de vorm van portretten. Wandelend stap je in het Groot Salet, een ware kunstkamer die symbool staat voor Rockox' overvloedige verzameling. De camer achter Tgroot Salet is een waarachtig vervolg van de kunstkamer met kunstkabinet, wandtapijt, schelpen en 16de eeuwse meesters. Door de stadstuin kuiert de bezoeker naar Twaschhuis, hier heerst vermaak en vertier, met onder meer Pieter Brueghel II en David Teniers. De Keuken toont een culinair festijn met Frans Ykens, Peter Willebeeck en natuurlijk

Binnentuin – Tony Le Duc, Spaanse hutsepot met 35 ingrediënten. foto Ch. Jennis.

Frans Sijnders. Door de samenvoeging van de twee patriciërs- woningen werd het Rockoxhuis uitgebreid tot een prachtig volwaardig museum. Op de bovenverdieping een verrassend dieren-, jacht- en markttaferelenfestijn geëtaleerd: de wonderlijke wereld van Frans Sijnders, zijn leerling Johannes Fijt, zijn mentor Jan Brueghel I, zijn schoonbroer Paul de Vos maar ook Joachim Beuckelaer, Clara Peeters en bekende tijdgenoten. Ter opvolging en informatie wordt de bezoekers bovendien een gebruiksvriendelijke iPad ter beschikking gesteld.

Schilderachtige muziekkamer in een barokomgeving

Tot een onverwachte afsluiter behoort de Voorkamer aan de straete, een schilderachtige muziekkamer in een barok omgeving. De familie Duarte staat er borg voor. Naast de aanwezigheid van de voortreffelijke beeldende kunstenaars kende het 17de eeuwse Antwerpen ook een hoogwaardige muzikale reputatie. De instrumentenbouwers en de drukkers van partituren genoten internationale faam. Zo ook de zoon Gaspar en de kleinkinderen van Diego Duarte, pater familias van een welstellende geïmmigreerde Portugese conversos familie (verplicht bekeerde joden) met een suc-

cesvol zakenpatrimonium die zich aan de Meir had gevestigd. Zij musicerden op klaviccimbel, virginaal, viool, gamba, luit en theorbe. Eén van de dochters van Gaspar, Leondra, componeerde zelfs bijzonder voortreffelijk. Haar zus Francisca werd geroemd voor haar klaviccimbelspel. Haar broer Diego zette liederen en psalmen om op muziek. Op het einde van de 17de eeuw stierf de Antwerpse tak van de Duarte's door gebrek aan nakomelingen uit.

Tony Le Duc in confrontatie met Frans Sijnders

In de expo 'Cokeryen', ingericht in het teken van 'Antwerpen Barok 2018', wordt de footfotograaf Tony Le Duc geconfronteerd met Frans Sijnders. Tony Le Duc fotografeert reeds meer dan 30 jaar voedsel in een nooit eerder geziene stijl. Het dieptegevoel scheidt hij door middel

van een vernuftig bedachte zweeftechniek met horizontale lagen. Sijnders werken zijn daarentegen opgebouwd met verticale lagen. Beide kunstenaars creëren een clair-obscur door middel van een linkse lichtinval en houden van een warm kleurenpalet.

Voor de samenstelling van zijn composities liet Tony Le Duc zich inspireren door het 17de 'kooeboec' van Antonius Magius. Hij nodigde 15 Antwerpse chefs uit om met de recepten uit het kookboek een gerecht klaar te maken. De ingrediënten van elk gerecht werden zorgvuldig op gelaagde horizontale platen gedresseerd met onderaan, of de feitelijke achtergrond, een uitvergrote fractie van een Sijnders stilleven. Hij fotografeerde van boven uit, stuk voor stuk de 15 aldus ontstane verrassende stillevens. In tegenstelling met de verticaal opgehangen taferelen van Frans Sijnders worden de treffende foto's van Tony Le Duc horizontaal, langs onder belicht, in grote bakken en net zoals op de markten tentoongesteld.

Een heerlijke barokke confrontatie met Frans Sijnders waarbij de uitgewerkte recepten in de restaurants van de chefs kunnen worden gesmaakt.

Museum Sijnders & Rockoxhuis, verrassend in hartje Antwerpen, Keizerstraat 10, 2000 Antwerpen, 'Cokeryen' nog tot 13 januari 2019. Open: dinsdag tot zondag: van 10 tot 17 uur. Toegangsprijzen: 8 en 6 euro. Gratis: van 0 tot en met 18 jaar. Klanten van KBC en personeelsleden genieten gratis toegang voor 2 personen op vertoon van een KBC-bankkaart. Meer info: tel. 03 201 92 50, www.sijndersrockoxhuis.be.

FRANK VAN DESSEL (°1941) studeerde aan de Hogere Zeevaartschool Antwerpen. Sinds 1982 brengt hij verslag uit over en is curator van culturele activiteiten en tentoonstellingen voor de progressieve ideologische culturele familie (Curieus, ABVV...) provincie Antwerpen. Maar ook aan het leefmilieu in zeer brede zin – erfgoed, energie, transport, socio-economische componenten en sociale triggers – besteedt hij aandacht.

